

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 maja 1954 r.

Nr 21

T R E Ś C I :

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

76 — z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie nomenklatury stanowisk i zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego 153

ROZPORZĄDZENIE

77 — Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 marca 1954 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 czerwca 1952 r. w sprawie organizacji jednorocznych studiów przygotowawczych w wieczorowych szkołach inżynierskich 156

76

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1954 r.

w sprawie nomenklatury stanowisk i zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezydium właściwych rad narodowych zaszeregują przewodniczących i zastępców przewodniczących terenowych komisji planowania gospodarczego, kierowników działów, kierowników sekcji miejskich komisji w miastach liczących powyżej 100.000 mieszkańców, kierowników samodzielnych referatów (sekretariatów) oraz pozostałych pracowników aparatu wykonawczego tych komisji do odpowiednich grup uposażenia i przyznają im dodatki funkcyjne i służbowe na zasadach podanych w §§ 2—6 i zgodnie z załącznikiem nr 1.

2. W przypadku gdy przewodniczący terenowej komisji planowania gospodarczego jest zastępcą przewodniczącego prezydium rady narodowej, pobiera uposażenie na zasadach określonych w przepisach o uposażeniu przewodniczących, zastępców przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych.

§ 2. 1. Przewodniczący, zastępcy przewodniczących, kierownicy działów, starsi ekonomiści, starsi urbaniści-planiści, starsi geografowie-planiści, ekonomiści, urbaniści-planiści, geografowie-planiści — w wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego otrzymują uposażenie zasadnicze według stawek przewidzianych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwot uposażenia zasadniczego oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników finansowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 15, poz. 118, z 1952 r. Nr 10, poz. 55, z 1953 r. Nr 5, poz. 8 i Nr 38, poz. 166 oraz z 1954 r. Nr 2, poz. 5).

2. Pracownicy terenowych komisji planowania gospodarczego nie wymienieni w ust. 1 otrzymują uposażenie według przepisów o uposażeniu pracowników administracji państwowej.

§ 3. 1. Zaszeregowanie przewidziane w § 1 następuje w granicach przyznanych etatów osobowych oraz w ramach struktury organizacyjnej terenowych komisji planowania gospodarczego.

2. Warunki, jakim powinny odpowiadać osoby zaszeregowane na stanowiska fachowe w terenowych komisjach planowania gospodarczego, określa załącznik nr 2.

§ 4. 1. Pracownik terenowej komisji planowania gospodarczego, który w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadał na podstawie dotychczasowych przepisów wyższą grupę uposażenia od przewidzianej dla danego stanowiska, zatrzymuje w drodze wyjątku dotychczasową grupę uposażenia.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, gdy między poprzednim a obecnym zakresem działania zaszła zasadnicza różnica co do rodzaju funkcji.

§ 5. 1. Nowomianowanym (przyjmowanym do pracy) pracownikom terenowych komisji planowania gospodarczego przyznaje się najniższą grupę, przewidzianą dla danego stanowiska.

2. Przepisy § 6 ust. 1 i § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 14, poz. 92 oraz z 1953 r. Nr 33, poz. 137 i Nr 37, poz. 156), mają odpowiednie zastosowanie.

§ 6. Indywidualnego zaszeregowania w myśl § 1 dokonują:

- 1) w stosunku do przewodniczących i zastępców przewodniczących wojewódzkich komisji planowania gospodarczego oraz kierowników działów i starszych referentów personalnych aparatu wykonawczego tych komisji — prezydium wojewódzkiej rady narodowej za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 2) w stosunku do przewodniczących i zastępców przewodniczących powiatowych komisji planowania gospodarczego — prezydium powiatowej rady narodowej za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej;

3) w stosunku do przewodniczących i zastępców przewodniczących miejskich komisji planowania gospodarczego miast wojewódzkich i innych miast liczących powyżej 100.000 mieszkańców oraz kierowników sekcji aparatu wykonawczego tych komisji — prezydium miejskiej rady narodowej za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej; w sprawach dotyczących zaszeregowania kierowników sekcji prezydium wojewódzkiej rady narodowej wyraża zgodę po zasięgnięciu opinii przewodniczącego wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego.

§ 7. 1. Przepis § 6 pkt 1 ma odpowiednie zastosowanie do zaszeregowania pracowników aparatu wyko-

nawczego komisji planowania gospodarczego przy Prezydium Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

2. Przepis § 6 pkt 2 ma odpowiednie zastosowanie do zaszeregowania pracowników aparatu wykonawczego komisji planowania gospodarczego przy prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Finansów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1954 r. (poz. 76).

NOMENKLATURA STANOWISK ORAZ TABELA ZASZEREGOWAŃ PRACOWNIKÓW TERENOWYCH KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Komisja planowania gospodarczego	Stanowisko służbowe pracownika	Grupa uposażenia	Stawka dodatku funkcyjnego lub służbowego	U w a g i
Wojewódzka komisja planowania gospodarczego (m. st. Warszawy i m. Łodzi)	Przewodniczący	II	Dla przewodniczącego i zastępców przewodniczącego obowiązują dodatki ustalone dla kierowników wydziałów: finansowego, oświaty, rolnictwa i leśnictwa, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydiów wojewódzkich rad narodowych.	Dodatek według stawki 3 przewidziany jest tylko dla kierownika działu planów zbiorczych, inwestycji i budownictwa, planowania przestrzennego i lokalizacji.
	I zastępca przewodniczącego	III—II		
	II zastępca przewodniczącego	III		
	Kierownik działu	IV—III	4 — 3	
	Starszy ekonomista	V—IV	4	
	Ekonomista	VI—V	5	
	Starszy urbanista-planista	V—IV	4	
	Urbanista-planista	VI—V	5	
	Starszy geograf-planista	V—IV	4	
	Geograf-planista	VI—V	5	
	Kartograf	VIII—VI	b — c	
	Starszy referent personalny	VI—V	5	
	Kierownik sekretariatu	VI—V	5	
	Starszy księgowy	VII—V	b	
	Referent administracyjno-gospodarczy	VIII—VI	b — c	
	Starsza maszynistka	VIII—VII		
Maszynistka	XI—VIII			
Starszy woźny	X—IX			
Woźny	XI—X			

Komisja planowania gospodarczego	Stanowisko służbowe pracownika	Grupa uposażenia	Stawka dodatku funkcyjnego lub służbowego	U w a g i
Miejska komisja planowania gospodarczego w miastach liczących powyżej 100.000 mieszkańców	Przewodniczący	IV—III	3 — 2	
	Zastępca przewodniczącego	V—III	3	
	Kierownik sekcji	VI—V	4	
	Ekonomista	VII—V	5	
	Urbanista-planista	VII—V	5	
	Geograf-planista	VII—V	5	
	Referent administracyjno-gospodarczy	VIII—VI	b — c	
	Starsza maszynistka Maszynistka	VIII—VII XI—VIII		
Powiatowa komisja planowania gospodarczego (miast liczących poniżej 100.000 mieszkańców, stanowiących powiaty miejskie)	Przewodniczący	VI—IV	5 — 4	
	Zastępca przewodniczącego	VI—V	5	
	Inspektor	VII—V	5	
	Ekonomista	VII—VI	a	
	Geograf-planista	VII—VI	a	

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1954 r. (poz. 76).

WARUNKI ZASZEREGOWANIA NA STANOWISKA FACHOWE W TERENOWYCH KOMISJACH PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

I. W wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego.

1. Starszy ekonomista — magister lub absolwent wyższej uczelni albo pracownik posiadający średnie wykształcenie, co najmniej 2-letnią pracę w planowaniu oraz ukończone kursy planistyczne.

2. Ekonomista — magister lub absolwent wyższej uczelni albo pracownik posiadający średnie wykształcenie, przynajmniej jednoroczną pracę w planowaniu i ukończone kursy planistyczne.

3. Starszy urbanista-planista — magister lub absolwent wyższej uczelni z jednoroczną pracą zawodową albo pracownik posiadający średnie wykształcenie, dwuletnią praktykę zawodową i ukończone kursy planistyczne.

4. Urbanista-planista — magister lub absolwent wyższej uczelni albo pracownik posiadający średnie wykształcenie, roczną praktykę zawodową i ukończone kursy planistyczne.

5. Starszy geograf-planista — magister lub absolwent wyższej uczelni z roczną praktyką zawodową albo pracownik posiadający średnie wykształcenie, co najmniej 2-letnią praktykę zawodową i ukończone kursy planistyczne.

6. Geograf-planista — magister lub absolwent wyższej uczelni albo pracownik posiadający średnie wykształcenie, co najmniej jednoroczną praktykę zawodową i ukończone kursy planistyczne.

7. Kartograf — absolwent technikum kartograficznego albo absolwent kursu kreślarskiego, graficznego itp.

II. W powiatowych i miejskich komisjach planowania gospodarczego.

1. Ekonomista — absolwent szkoły średniej albo pracownik posiadający jednoroczną praktykę w planowaniu oraz ukończone kursy planistyczne.

2. Geograf-planista — absolwent szkoły średniej o odpowiednim kierunku studiów.